

za spoznaju je potrebna hrabrost

LJUDSKO JE MIŠLJENJE SNAŽAN INSTRUMENT. ONAJ TKO ISTINSKI MISLI U STANJU JE NAUČITI SPOZNAVATI SVIJET, SEBE SAMA I SVOJE BOŽANSKO PORIJEKLO, KAKO BI ZADOBIO MIŠLJENJE KOJE VODI U SLOBODU.

Misli su slobodne. Većina ljudi u to vjeruje ili bi voljela u to vjerovati. Značaj mišljenja je nezaobilazan; od razdoblja prosvjetiteljstva ljudi su se bavili željom da ‘koriste svoj um bez pomoći drugih’, kako je to Kant izjavio. Rečeno je: ‘sapere aude’, odnosno, imaj hrabrosti da spoznaš, dakle i da misliš. Kako su danas ideje iz ezoterijskoga znanja zastupljene u svim životnim poljima, pokušavamo prema njima prakticirati pozitivno mišljenje i zdravo misliti. Oni koji su prepoznali egoizam kao problem, pokušavaju misliti više nego ostali. To znači, između ostaloga, da postepeno postajemo svjesnima snage i moći mišljenja.

ZNAČENJE MIŠLJENJA

Koje je, međutim, značenje mišljenja u svjetlu univerzalnog učenja? To je instrument prvobitnoga čovjeka

putem kojega stvaramo pojam o božanskoj ideji. Putem mišljenja čovjek treba postepeno steći uvid u Boga, prirodu i sebe sama. Postepeno treba razabrati ogromnu matricu, prvobitnu ideju, koja se nalazi onkraj stvaranja i postojanja, a istovremeno u jednakoj mjeri mora postati i sugraditelj i stvaralac u božanskoj prirodi. ‘Čovječe, spoznaj samoga sebe’, moto je kojega svaki posjetitelj Apolonovog hrama u Delfima, u drevnoj Grčkoj, vidi nad ulazom i koji nas poziva na samospoznaju. On znači i sljedeće: onaj tko poznaje sebe, poznaje univerzum. To se, dakle ne odnosi samo na materijalni svijet, već i na raspoznavanje biti duše i duha. Time se podrazumijeva da zapovijed ‘spoznaj samoga sebe’ potječe iz paloga svijeta i da gleda na prvobitnoga čovjeka kao na potencijal. Kada čovjek poznaje više aspekte svoga sustava, omogućeno mu je da se na njih slobodno koncentrira.

Misli nemaju granice br.1, Tom Hackney

TRAG SLOBODNOGA MIŠLJENJA

Tragovi slobodnoga mišljenja stoje kao putokazi u povijesti čovječanstva. Sva su se gnostička bratstva koncentrirala na mišljenje, na pojam više stvarnosti. Na početku naše ere, kršćanstvo je udijelilo čovječanstvu mogućnost ostvarenja novoga duševnog razvoja uz pomoć oslobođenog mišljenja. Krist nije želio samo da čovjek vjeruje, učinio je napor da on i razumije, da bi ga ljudi istinski mogli

slijediti. Sve započinje vjerom, ali pjesma nad pjesmama kaže: 'Jer sad vidimo u zrcalu nejasno, ali vidjet ćemo licem u lice. Sada znam djelomično; a onda ću razumjeti u cijelosti, kao što sam i ja u cijelosti spoznat. Tako ostaju vjera, nada i ljubav, to troje; ali najveća među njima je ljubav.'

Vjera biva u nama dodirnuta u srcu. Nada je početak novoga mišljenja, nova svijest koja vidi dobar kraj puta i omogućava predaju unutrašnjemu Kristu. Konačno, ljubav je ujedinjenje s njim. Priroda našega postojanja

Prasjećanje u konačnici vodi tragatelja do uvida kako ego nije istinska bit. Nakon toga uvida srce i glava postaju tihima

nja je, međutim, takva da se vodeće snage s vremena na vrijeme opiru i nastavljaju se opirati putu slobodnoga mišljenja. Slobodno nas mišljenje vodi u stanje osvještavanja onoga što je vječno u čovjeku i oslobođenju od svih spona materije. Katari, koji su djelovali na kraju srednjega vijeka u Oksitaniji, stvorili su čistu atmosferu u kojoj su njihovi učenici intuitivno razabirali što znači rođenje nove duše i mogli su to doživjeti u samopredaji. Suština njihovoga učenja bila je usmjerena na uranjanje u nove snage iz kojih se rađa nova svijest, uz pomoć koje se može izraziti duševni čovjek. Inkvizicija je uništila Katare i njihovu atmosferu čistoće i slobode iz razloga što ih nije bilo moguće korumpirati.

KOLEKTIVNO MIŠLJENJE

Kolektivno mišljenje provocirano je u jednaki otpor naspram slobode individualnog mišljenja. Kolektivno mišljenje uključuje sve ljude i živi kroz njihove misli. Ono je prostorno-vremensko, na svijetu sveobuhvatno polje snage i nije trajno u mogućnosti asimilirati misli iz vječnosti. Povijest pokazuje kako ono uvijek pruža veilki

otpor svemu novome, čak i zemaljskim idejama. Za nove je ideje uvijek potrebno boriti se, sve dok ne postanu zajedničkim vlasništvom i dijelom kolektivnog mišljenja, a to se događa samo kada su one samorazumljiva stvarnost. Što se tiče naših ideja o vječnosti, tu stvari stoje tako da uvijek samo djelić aktualnih ideja prodi- re dovoljno daleko da bi one mogle postati zajedničko vlasništvo. Ono što se, unatoč tomu, općenito prihvaća, uvijek je u jedinstvu s prostorno-vremenskom stvarnošću. Kršćanski praznici kao što su Božić ili Uskrs imaju duboko porijeklo i mogu se interpretirati na nekoliko razina, a to su mnogi ljudi zaboravili. U krugu obitelji ponekad se naslućuje nešto o prvobitnom poticaju, ali samo je nekolicina ljudi svjesno povezana s njim.

DOGME I IDEOLOGIJE

U dvadesetom stoljeću svjedočili smo obilato mnogim dogmama i ideologijama. Socijalizam, komunizam, kapitalizam i fundamentalističke težnje u svjetskim religijama zarobili su bezbrojne ljude. Ti sustavi nisu još u potpunosti nestali sa svjetske scene,

ali je njihov zahvat znatno slabiji. Je li se oslobodio put za novo mišljenje na kraju svih ideologija? U zapadnoj hemisferi, naizgled ništa više ne stoji na putu slobodnom mišljenju. Nasuprot uniformiranom mišljenju nametnutom od strane neke vlade, koriste se suptilnije metode. Kao i u prošlosti, propaganda stimulira negativno mišljenje. Metode oglašavanja vežu ljude za želje i htijenje da posjeduju stvari. To su uobičajeni fenomeni u bipolarnom svijetu, u kojemu će uvijek postojati prijatelj i neprijatelj, privlačnost i odbojnost. Onaj tko želi, međutim, prodrijeti u novo, slobodno mišljenje, mora pokušati ostaviti za sobom sve te veze.

EZOTERIJSKO MIŠLJENJE

Nisu samo psiholozi shvatili kako naše mišljenje određuje percepcija svijeta i naše dobrobiti, blagostanja. Ljudi koji su se bavili ezoterijskim idejama, bolje su razumijevali značaj mišljenja. Kada mislimo, rasvjetljava se astralno tijelo i stimulira se žudnja, što rezultira korespondirajućom koncentracijom životnih snaga i dje-

lovanjem. Na osnovi tog uvida javlja se želja da mislimo na zdrav način, odnosno da za sebe želimo zdravlje. Ljudi se pokušavaju rastati od starih obrazaca mišljenja i negativnih stavova uslijed očekivanja. Pokušava se raskinuti cikluse ponavljanih negativnih iskustava. U tom kontekstu, međutim, često se previđa jedna zakonitost, a to je – naše su misli samo vrh ledenog brijega. Naše je biće također pod kontrolom podsvijesti. Jednako vrijedi i za takozvano pozitivno mišljenje: mi smo apsolutno u stanju misliti i željeti pozitivne stvari. Ali tko je svjestan svih tokova pod površinom, svega što čovjek zapravo izračuje pozitivnim mišljenjem? I tko zna da li ono što je pozitivno za njega, nosi slučajno negativne posljedice za drugoga? Naše mišljenje ne pokreće samo nas. Naše misli obujmljuju cijelo naše životno polje, tragajući za odzivom, za odgovorom. Neizbježno, vraćamo se na istinsko stanje onoga tko je misli odaslao. Pod nekim okolnostima, posljedica mišljenja ne korespondira uopće sa svjesnim mislima i željama.

IMAJTE HRABROSTI DA SPO- ZNATE

Zahvaljujući ovom znanju, naučili smo i to da su dobro i zlo nerazdvojno povezani u nama, kao i u svijetu. Ipak, moramo misliti, željeti i djelovati. Iskustva, zajedno s rezultatima dobroga za kojim težimo, vode u najboljem slučaju do toga da postajemo svjesni svojih ograničenja u svezi s tim. Usudite se spoznati! Vrata osvjetavanja u procesu postajanja božanskim čovjekom otvorena su svakome tko svakodnevno prihvaća novo, unutrašnje znanje.

To se događa kada je u čovjeku aktivno prasjećanje duhovne iskre, istinsko sebstvo. Prasjećanje vodi čovjeka do samospoznaje, do uvida da ego nije

Krajolik 27. srpnja 2008., Jerry Högnäs

istinska čovjekova bit. Nakon toga uvida srce i glava postaju tihima. Došli su do nulte točke i sada doživljavaju preokret. Ja-usmjereni čovjek, čija je ograničenja demaskiralo prasjećanje i sada ih osjeća, stvara mjesto za drugoga koji se približava. Srce je ponovno zapaljeno, a glava rasvijetljena. Rođena je nova duša i njezina je odjeća novo, slobodno mišljenje.

To se novo mišljenje koncentrira na restauraciju božanskoga mikrokozmosa. Njegova viša svijest istovremeno omogućava čovjeku da slijedi druge puteve na svijetu. Tada je on u stanju proslijediti plamen svoga mišljenja onima koji se za to otvore.